

og det lyder jo alt sammen meget fornuftigt. Ingen kan være uenig i, at både DST-teatrene og Det Danske Teater, som vi skal drøfte senere, skal have gode vilkår, og faktisk ligger det også regeringen meget på sinde at sikre gode rammer for teatrene.

Kl. 19.15

Forslagsstillerne henviser til, at DST-teatrene er underlagt meget høje krav med hensyn til egenindtjening. Dertil vil jeg gerne sige, at ingen teatre er underlagt krav om, at de skal have en bestemt egenindtjening. Det er korrekt, at egenindtjeningen på DST-teatrene ligger højt, hvilket også er tilfældet for Det Danske Teater. Men jeg har nu altså svært ved at se, hvorfor egenindtjeningen absolut skal ligge på niveau med landsdelsscenerne. Det er fuldstændig som at sammenligne æbler og pærer, det er helt vidt forskellige ting.

Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg også ser en høj egenindtjening som udtryk for, at DST-teatrene præsterer et rigtig godt og flot stykke arbejde til inspiration for alle. For mig er det altså ikke et problem med en høj egenindtjening, hvilket åbenbart er tilfældet for forslagsstillerne.

Graden af egenindtjening er efter min vurdering ikke et velegnet styringsinstrument, idet egenindtjeningen dækker over flere forhold. Egenindtjening er nemlig også udtryk for det enkelte teaters evne til at tiltrække publikum, og i den forstand er det positivt med høj egenindtjening. Regeringen har derfor ingen målsætning om, at procenten skal være faldende. Dermed ikke være sagt, at der ikke også er en sammenhæng mellem bevillingsniveauet og den relative størrelse af egenindtjeningen.

Mit budskab er snarere, at frem for at se på egenindtjeningen må vi se på, hvordan de forskellige typer af teatre løfter de forskelligartede opgaver, som de er sat til at løse over hele landet. Her synes jeg, at DST-teatrene er blevet givet ganske gode vilkår med den ekstra bevilling.

Endelig vil jeg gerne oplyse om, at regeringen, som det er alle bekendt, den 27. april fremsatte forslag til forenkling og forbedring af strukturerne på kulturområdet. Det er regeringens intention, at der på teaterområdet skal skabes klarhed over, hvem der har ansvar for de enkelte tilskudsordninger og for området som helhed. Hovedtanken er, at de opgaver, der har lokal forankring, får kommunerne generelt et større ansvar for, og de opgaver, som har national betydning, får staten generelt et større ansvar

for. I dag er det sådan på teaterområdet, at der i de fleste tilfælde ydes tilskud fra både stat, amt og kommune til den samme aktivitet. Det kan være med til at sløre billedet af, hvem der har ansvaret for hvad, og det vil vi gerne have rettet op på.

DST omfatter i dag otte teatre i Frederiksberg, Gladsaxe og Københavns Kommuner. For at sidestille teaterstøtten i København og resten landet foreslår regeringen, at DST nedlægges som obligatorisk ordning. I stedet foreslår regeringen, at DST-teatrene flyttes til ordningen for små storbyteatre, som de enkelte kommuner får ansvaret for.

Nu er det ikke meningen, at vi her skal diskutere de enkelte elementer, der indgår i kommunalreformen. Det er i hvert fald en diskussion, som jeg ikke vil bevæge mig ind på i dag. Drøftelserne om en strukturreform kører i sit eget forhandlingsspor, og kulturen vil være på dagsordenen på et møde i strukturreformkredsen den 6. maj.

Samlet set er der altså flere gode grunde til, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Det er min vurdering, at DST i den nuværende situation er blevet tilstrækkeligt tilgodeset med yderligere 6 mio. kr. årligt, og derfor vil vi stemme imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor ministeren er overrasket over vores optagethed af, at DST-teatrene skal have en bedre økonomi. Det har vi sådan set været optaget af i flere år, og vi nåede så langt, at vi i forbindelse med finansloven kunne mønstre 6 mio. kr. ud af Finansministeriets kasse.

Jeg kan forstå, at ministeren er meget glad for at kunne lave en aftale med HUR om de 6 mio. kr., og jeg vil vælge at tolke det sådan, at så må ministeren være meget glad for oppositionspartierne, for regeringens parlamentariske grundlag ville jo ikke være med.

Jeg vil egentlig godt spørge ministeren, om ministeren ikke kan se en klar udfordring for de københavnske teatre, i og med at hele det teaterpolitiske landskab ændrer sig om ganske få år med et nyt skuespilhus og et operahus, hvor de på et helt andet sæt skal levere professionelt teater, som kan tiltrække kunderne eller tilskuerne.

Jeg vil sådan set gerne spørge ministeren: Hvornår kommer ministeren med ministerens og regeringens bud på at få stabiliseret økono-